

**МОВЛЕННЄВІ ЖАНРИ СВАРКА, СУПЕРЕЧКА ЯК РІЗНОВИДИ
ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ ПІД ЧАС «НЕГАТИВНОЇ»
КОМУНІКАЦІЇ В УКРАЇНСЬКІЙ, РОСІЙСЬКІЙ,
АНГЛІЙСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРАХ
(на матеріалі творів І. Нечуй-Левицького, М. Гоголя, Ч. Діккенса)**

Здійснено аналіз мовленнєвих жанрів сварка, суперечка, що репрезентують «негативну» комунікацію в українській, російській, англійській лінгвокультурах; виокремлено відмінність між сваркою та суперечкою; схарактеризовано явища, що свідчать про порушення норми комунікації під час сварки, суперечки, а саме: порушення норми голосу, протиставлення займенників я – ти, функціонування проклять.

Ключові слова: мовленнєвий жанр, сварка, суперечка, діалогічне мовлення, «негативна» комунікація, прокляття, лінгвокультура.

Сліпецька В. Д. Речевые жанры ссоры, пререкание как разнообразие диалогической речи, реализуемое в процессе «негативной» коммуникации в украинской, русской, английской лингвокультурах (на материале сочинений И. Нечуй-Левицкого, Н. Гоголя, Ч. Диккенса). Анализируются речевые жанры ссоры, пререкание, которые репрезентируют негативную коммуникацию в украинской, русской, английской лингвокультурах; определена разница между ссорой и пререканием; предложена характеристика явлений, свидетельствующих о нарушении нормы коммуникации в процессе ссоры, пререкания, в частности: нарушение нормы голоса, оппозиционирование местоимений я – ты, функционирование проклятий.

Ключевые слова: речевой жанр, ссоры, пререкание, диалогическая речь, негативная коммуникация, проклятие, лингвокультура.

Slipetska V. D. Speech Genres Quarrel, Argument as a Variety of a Dialogue Speech during a Negative Communication in Ukrainian, Russian, English Linguistic Cultures (based on the works written by I. Nechuy-Levytskyi, M. Hohol, Ch. Dickens). In Ukrainian and foreign linguistic studies speech genres quarrel and argument haven't been investigated. The Russian, Polish linguists ascertain the very fact of functioning of speech genres quarrel and argument, mention them as an illustrative material, compare them to other speech genres without making the attempt to investigate them. The article focuses on the analysis of the speech genres quarrel, argument that represent a negative communication in Ukrainian, Russian, English linguistic cultures. The goal of the research is to characterize the speech genres a quarrel and argument that represent a negative communication in Ukrainian, Russian, English linguistic cultures. The subject of the research is a quarrel and argument as a variety of a dialogue speech during a negative communication in Ukrainian, Russian, English linguistic cultures. The research is based on the material of the fiction texts of the above mentioned authors. The difference between a quarrel and argument has been singled out; the phenomena that illustrate the violation of the norms during a negative communication have been characterized in particular: the violation of the voice norm, the opposition of the pronouns I – you, functioning of cursings.

Keywords: speech genre, quarrel, argument, dialogue speech, negative communication, cursing, linguistic culture.

У сучасному українському мовознавстві проблема мовленнєвих жанрів (МЖ) залишається не опрацьованою, як відзначає зокрема Ф.С. Бачевич. Окремі зауваження й спостереження, висловлені в працях, присвячених

дотичним до зазначеної проблеми питанням, цілісного уявлення про МЖ не дають [Див.: 3]. В українському мовознавстві актуалізовану в цій розвідці проблематику розглядали такі науковці, як Ф. С. Бацевич [3; 4], Н. К. Кравченко [7] та інші, у російському – Н. Д. Арутюнова [1], М. М. Бахтін [2], В. В. Демет'єв [6], О. Шаховський [8], у польському – Є. Бартмінський [11], Г. Вежицька [5], М. Сарновський [12] та ін.

Незважаючи на значну кількість праць, присвячених вивченню мовленневих жанрів, на сьогодні немає чіткої дефініції й, власне, поняття «мовленневий жанр». М. М. Бахтін визначає мовленневий жанр «як відносно стійке висловлювання, вироблене окремою сферою використання мови. Найважливішою ознакою мовленневого жанру є його діалогічність» [2: 159]. Названий учений виокремлює й інші ознаки МЖ, а саме: його завершеність та зв'язок з окремою сферою спілкування. Н. К. Кравченко визначає мовленневий жанр як когнітивно-комунікативне явище, що передбачає зіткнення двох дослідницьких векторів [7]. Ф. С. Бацевич вважає, що мовленневий жанр – це «мовленнєве ціле, складний синтез повідомлень (мовленневих актів), об'єднаних комунікативною тактикою адресанта, моделлю адресанта і адресата, комунікативною метою, комунікативним смислом, специфічною жанровою тональністю» [4: 54]. В. В. Демет'єв систематизував жанри за кількома параметрами: фактичні або інформативні, ступінь «непрямоти» мовленневих жанрів, міжособистісні стосунки між адресантом і адресатом [6: 160]. Польська дослідниця Г. Вежицька моделює жанр «за допомогою послідовності простих речень, що виражають мотиви, інтенції та інші ментальні акти мовця», спираючись на власну теорію семантики елементарних смислових одиниць [5: 131]. Незважаючи на значну кількість дефініцій мовленневих жанрів думки науковців збігаються у виокремленні такої ознаки МЖ, як діалогічність. Це дослідження ґрунтується на дефініції мовленневого жанру, репрезентоване в працях М. М. Бахтіна.

Мета статті – схарактеризувати мовленнєві жанри *сварка*, *суперечка* як різновид діалогічного мовлення під час негативної комунікації в українській, російській, англійській лінгвокультурах. Предмет – *сварка*, *суперечка* як різновиди діалогічного мовлення під час негативної комунікації в українській, російській, англійській лінгвокультурах. Матеріалом дослідження слугують художні твори І. Нечуй-Левицького («Кайдашева сім'я»), М. Гоголя («Как поссорился Иван Иванович с Иваном Никифоровичем»), Ч. Діккенса («The Pickwick Papers» – «Записки Піквікського клубу»).

У вітчизняному та зарубіжному мовознавстві мовленнєві жанри *сварка*, *суперечка* як різновиди діалогічного мовлення під час негативної комунікації ще не досліджені. Відсутність зацікавлення *сваркою*, *суперечкою* як явищами суспільної взаємодії можна пояснити насамперед труднощами, пов'язаними з реєстрацією мовного матеріалу. Російські, польські мовознавці В. Шаховський, М. Сарновський, Г. Вежицька констатують факт існування *сварки*, *суперечки*, звертаючись до *сварки*, *суперечки* як до ілюстративного матеріалу або зіставляють їх з іншими мовленневими жанрами, не роблячи спроби визначити їхню сутність [11: 118; 10: 181].

Грунтовного наукового дослідження мовленнєвого жанру *сварки* на сьогодні не існує. Увага мовознавців концентрується насамперед на позитивних діалогічних видах мовлення. Російська дослідниця Н. Арутюнова розглядає *сварку* як емоційний діалог, мета якого врегулювати міжособистісні стосунки [1: 52], а польська дослідниця Г. Вежбицька виокремлює чотири акти комунікації: *розмова, дискусія, суперечка, сварка* [5: 131].

Уся людська діяльність, зокрема й мовна взаємодія, відбувається з участю емоцій, що є обов'язковими складниками кожного акту комунікації [12]. Розмова, що базується на емоційній нейтральності прагматичних суб'єктів (емоційний нуль) або на позитивних емоціях, у подальшому спричиняє такі форми мовної взаємодії, що визначаються не тільки як максими кооперації [9], а й максими ввічливості й вихованості.

Польський дослідник М. Сарновський виокремлює ще один напрямок функціонального розвитку розмови, що пов'язаний із проявом явищ, які свідчать про порушення норми комунікації, насамперед норми голосу: *голосна розмова, галаслива розмова, криклива розмова, вересклива розмова, сварлива розмова* [12]. Порушення норми голосу під час комунікації може означати назрівання конфлікту між співрозмовниками: *розмова* переростає в *сварку*. Вербальна взаємодія входить у простір «негативної» комунікації, що супроводжується прокляттями, наприклад:

— «Дай сюди, бо як пхну, то й ноги задереш!» — **кричала** Кайдашиха й сіпала до себе мотовило. — «Одчепіться, бо й я вмю пхатися,» — **кричала** Мотря не-самовито й тягла до себе мотовило. — «Це ви, мабуть, з матір'ю так міряля город, бодай вас міряв сей та той!» — **крикнула** Мотря на порозі так, що двері з обох хат разом одчинились і з дверей повискакували всі: і Карпо, й Лаврін, і Кайдашиха, й Мелашка. Вони повитріщали очі на Мотрю (І. Нечуй-Левицький).

— «Бреши сам! Ось я тільки що сама міряла. Іди в волость, нехай волость вас розділить, а не свекруха,» — **репетувала** Мотря. — «**Бий тебе сила Божя!** Не кидай, бо я тобі голову провалю кочергою,» — **крикнула** Кайдашиха й погналась за Мотрею. Мотря втекла за причілок, виглядала з-за вугла й **репетувала та кляла** Кайдашиху (І. Нечуй-Левицький).

Оце завіз мене в Западінці, бодай вони пропали!» — **кричала** Кайдашиха на весь яр. — «Трохи в'язів не скрутила!» — «А бодай ці Западінці були запались, ніж мала я в них їхати!» — **лялалась** Кайдашиха, витягаючи сіно з-за пазухи, висмикуючи його з голови. — Оце завітчалась сіном, як вівця реп'яхами: *каторжене сіно коле в спину, хоч спідницю скидай!*» (І. Нечуй-Левицький).

Порушення норми голосу, використання проклять під час *сварки* характерне і для російської та англійської лінгвокультур, наприклад:

— «Что вы такое сказали, Иван Никифорович?» — спросил он, **возвысив** голос. — «Я сказал, что вы похожи на гусака, Иван Иванович!» (М. Гоголь).

— «Эй, баба, хлопче!» — При сем показалась из-за дверей та самая торжача баба и небольшого роста мальчик, запутанный в длинный и широкий шюрток. — «Возьмите Ивана Ивановича за руки да выведите его за двери!» (М. Гоголь).

— «Как! Дворянина? — **закричал** с чувством достоинства и негодования Иван Иванович. — Осмелюсь только! Подступите! Я вас уничтожу с

глупым вашим паном! **Ворон не найдет места вашего!**» (Иван Иванович говорил необыкновенно **сильно**, когда душа его бывала потрясена! (М. Гоголь).

– «Don't agitate yourself, I entreat you,» – said Mr. Tupman soothingly. – «Then you are not dead!» – **ejaculated** the hysterical lady. – «Don't be a fool, Rachel!» – interposed Mr. Wardle, rather more **roughly**. – «What the devil the use of saying he isn't dead?» (Ch. Dickens: 113).

– «Let me get at him, Pickwick,» – **cried** Wardle. «Let me get at him!» – «Don't let him!» – **screamed** all the women. – «I won't be held!» – **cried** the old man. «Mr. Winkle, take your hands off Mr. Pickwick, let me go, sir!» (Ch. Dickens: 138).

– «Sir!» – **exclaimed** Mr. Winkle, starting from the chair. – «Serpent, sir!» – repeated Mr. Pott, **raising his voice** and then suddenly depressing it. «I said serpent, sir – make the most of it» (Ch. Dickens: 270).

– «**Damn** that boy!» – thought Mr. Wardle to himself. «**Damn** that boy! He must have been asleep.» – «Traitor!» – thought the spinster aunt. «Dear Mr. Jingle was not deceiving me. Ugh! How I hate the wretch!» (Ch. Dickens: 135).

Найважливішою негативною комунікативною ситуацією, генетично пов'язаною зі сваркою, є *суперечка*, яку також вважають найстаршою формою діалогу. *Суперечка* ґрунтується на розбіжності думок між співрозмовниками, що виникають з права кожної людини на власні погляди. *Суперечка* є діалогом, у якому зреалізовується пошук істини на основі аргументів. Кожен учасник *суперечки* намагається довести свій погляд, підтвердити правильність своєї позиції, наприклад:

– «**Когда не хотите подарить, так, пожалуйста, поменяемся.**» – «**Что ж вы дадите мне за него?**» – При этом Иван Никифорович облокотился на руку и поглядел на Ивана Ивановича. – «**Я вам дам за него бурюю свинью, ту самую, что я откормил в сажу. Славная свинья! Увидите, если на следующий год она не наведет вам поросят.**» – «Я не знаю, как вы, Иван Иванович, можете это говорить, **на что мне свинья ваша? Разве черту поминки делать.**» – «Опять! без черта-таки нельзя обойтись! Грех вам, ей-богу, грех, Иван Никифорович!» – «**Как же вы, в самом деле, Иван Иванович, даете за ружье черт знает что такое: свинью!**» – «Отчего же она – черт знает что такое, Иван Никифорович?» (М. Гоголь).

– «**Stay Mr. Jingle!**» – said the spinster aunt emphatically. «You have made an allusion to Mr. Tupman – explain it.» – «**Never!**» – explained Jingle with a professional air. «**Never!**» (Ch. Dickens: 135).

– «Tupman,» – said the old gentleman. «**You singled out that particular bird?**»

– «**No,**» – said Mr. Tupman, «**No.**» – «**You did,** said Wardle. «I saw you do it. – I observed you pick him out – I noticed you as you raised your piece to take aim» (Ch. Dickens: 135).

Мистецтво сперечатися сформувалось у стародавній Греції і мало багато рекомендацій, добрих порад і стратегій мовної діяльності, які мали і мають переконати співрозмовника в справедливості й правдивості аналізу оцінки певної проблематики. Розгляньмо приклад *суперечки*, що наводиться у праці А. Вежбицької: *Я знаю, що ти думаєш про Z інакше, ніж я. Я уважаю, що ти думаєш погано. Кажу це, бо хочу, щоб ти думав так само, як я...* [5: 131].

Сутність *суперечки* становить характер інформації суб'єкта, який її ініціює. Це впевненість, що співрозмовник думає про об'єкт по-іншому. Суб'єкт-ініціатор буде гіпотезу про неправдивість тих суджень, аналізує їх і тільки тоді формулює своє висловлювання, наприклад:

— *Из ваших слов, Иван Никифорович, я никак не вижу дружественного ко мне расположения. Вы ничего не хотите сделать для меня в знак приязни. — Как же это вы говорите, Иван Иванович, что я вам не оказываю никакой приязни? Как вам не совестно! Ваши волю пасутся на моей стени, и я ни разу не занимал их. Когда едете в Полтаву, всегда просите у меня повозки, и что же? разве я отказал когда? Ребятишки ваши перелезают через плетень в мой двор и играют с моими собаками — я ничего не говорю: пусть себе играют, лишь бы ничего не трогали! Пусть себе играют!* (М. Гоголь).

— *«Drink with me my dear», — said Mr. Weller. — «For shame, Mr. Weller!» — said Mary — «Talkin' in that way». — «Nonsense, it ain't no harm. It's natur, ain't it, Cook?» — «Don't ask me imprence, replied the cook in a high state of delight» (Ch. Dickens: 390).*

— *«Doctor Slammer!» — said Mr. Winkle. — «Doctor Slammer. He begged me to express his opinion that your conduct of last evening was of a description which no gentleman could endure, and which no one gentleman would pursue towards another. He commissioned me to say that this should be pleaded as an excuse for your behavior, he will consent to accept a written apology, to be penned by you from my dictation». — «A written apology!» — repeated Mr. Winkle in the most emphatic tone of amazement possible» (Ch. Dickens: 47).*

На відміну від *сварки*, у *суперечці* з'являється гіпотеза, що дає шанс на початок взаємодії, що може призвести до домовленості, нейтралізації конфлікту, а у *сварці* є вихідна репліка суб'єкта-ініціатора, що призводить до конфлікту. *Сварка* має характер відкритої атаки. Початкове протиставлення набирає форми конфлікту, простежуємо зіткненням двох реплік. Конфлікт поглядів переростає в інтерперсональний конфлікт, що надає стосункам між суб'єктами нової, негативної якості, наприклад:

— *«А хіба ж ти не міряла сіней мотузком, як мазала діл та стіни?» — обізвалась Кайдашиха. — Міряте ви, бодай: вже міряла вас лиха година!» — обізвалась Мотря (І. Нечуй-Левицький).*

— *«Так я ж вам обьявляю,» — произнес Иван Иванович, — что я знать вас не хочу!» — «Большая беда! ей-богу, не заплачу от этого!» — отвечал Иван Никифорович. — «Лгал, лгал, ей-богу, лгал!» — ему очень было досадно это. — «Нога моя не будет у вас в доме!» (М. Гоголь).*

— *«Get on your bonnet», — repeated Wardle. — «Do nothing of that kind». — said Jingle. «Leave the room, no business here, lady is free to act as she pleases» (Ch. Dickens: 156).*

Суперечка та *сварка* мають різну мету. У *суперечці* — це спільна думка, але кожен з суб'єктів розуміє її дещо по-іншому. Ця мета може спрямувати розвиток ситуації *суперечки* до *дискусії*. Натомість *сварка* має на меті бажання, щоб співрозмовник визнав свою помилку. Таке бажання може бути реалізоване як низка бажань суб'єкта: *я хочу, щоб ти говорив неправильно.*

Сварка є видом мовленнєвої діяльності, у якій діалог виразно поляризується, оскільки в ній повністю проявляється бінарна, двополярна структура діючих осіб, наприклад:

– «**Бреши сам! Ось я тільки що сама міряла. Іди в волость, нехай волость вас розділить, а не свекруха**», – репетувала Мотря. – «**Одчепись од мене, сатано! Я й дома не була, як вони міряли. Це правдива причепа!**» – сказала Кайдашиха. – «**Бере моє добро, ще й мене лас**». – «**Ідіть міряйте на моїх очах, а як ні, то я ваші кілки на межі геть повикідаю за тин, а таки свого докажу**», – кричала Мотря. (І. Нечуй-Левицький).

– «**Я повторяю, как вы осмелились, в противность всех приличий, назвать меня гусаком?**» – «**Начхать я вам на голову, Иван Иванович! Что вы так раскудахтались?**» (М. Гоголь).

– «**I beg you pardon, sir, for interrupting you**», – said Mr. Pickwick. – «**Hold your tongue, sir,**» – said the magistrate peremptorily. – «**I must submit to you, sir,** said Mr. Pickwick. – «**Hold your tongue, sir,**» – interposed the magistrate, «**or I shall order the officer to remove you**». – «**You may order your officer to do whatever you please, sir,**» – said Mr. Pickwick. «**But I shall take the liberty, sir, of claiming my right to be heard until I am removed by force**» (Ch. Dickens: 380).

У проаналізованих текстах, що належать до трьох лінгвокультур, мовленнєвий жанр *сварка* функціонує як особистий діалог з гострою опозицією *я – ти* під час емоційного конфлікту, наприклад:

1) – «**Ти – змія люта, а не свекруха!**» – кричала Мотря. – Буду я чортова дочка, коли не розіб'ю тобі кочергою голови. – «А чом же **ти** мене не кидала, коли тобі було в мене погано? – пищала Кайдашиха. – Чом тебе чорти не понесли на Бассарабію або заграницю? – «Овва, через таке паскудство та оце тікала б за границю! Тікай сама хоч під шум, під греблю!» – гвалтувала Мотря. – **Ти** злодюга, **ти** відьма! – «Хто? **Я? Я** відьма? **Я** злодюга? – сичала Кайдашиха. – **Ось** тобі на! Кайдашиха тикнула Мотрі дулю й не потрапила в ніс, та в око. Мотря вхопила деркача і сунула держалом Кайдашиці просто межі очі. – «Ой лишечко! Виколола проклята зміюка мені око!» – заплакала Кайдашиха і вхопилась за праве око (І. Нечуй-Левицький).

2) – «**But what? Eh?**» – roared the captain. – «**Who are you, you rascal?**» – said the captain, administering several pokes to Mr. Pickwick's body with the thick stick (Ch. Dickens: 293).

3) – «**More than one-and- twenty!**» – ejaculated Wardle. «**More than one-and- forty!**» – «**I ain't**», – said the spinster aunt, her indignation getting the better of her determination to faint.

– «**You are!**» – replied Wardle. Here the spinster aunt uttered a loud shriek and became senseless (Ch. Dickens: 156).

– «**We were trespassing, it seems**», – said Wardle. – «**I don't care**», – said Mr. Pickwick. «**I'll bring the action**». – «**No, you won't**», – said Wardle. – «**I will, by**» (Ch. Dickens: 295).

Під час *сварки*, *суперечки* в центрі простору негативної комунікації є людина або група людей, яка, здійснюючи вербальну діяльність і створюючи негативну комунікативну ситуацію, вступає в конфлікт. У досліджених

лінгвокультурах мовленнєві жанри *сварка, суперечка*, як різновиди діалогічного мовлення під час негативної комунікації, супроводжуються прокляттями, опозицією займенників *я – ти* та порушенням норми голосу. Перспективу подальших досліджень убачаємо в потребі аналізу лексичної репрезентації простору негативної комунікації під час *сварки, суперечки* в українській, російській, англійській лінгвокультурах.

ЛІТЕРАТУРА

1. Арутюнова Н. Д. Жанры общения [Текст] / Н. Д. Арутюнова // Человеческий фактор в языке и речи. Коммуникация, модальность, дейксис / ред. Н. Д. Арутюнова, Т. В. Булыгина, А. А. Кибрик и др. – М.: Наука, 1992. – С. 52–57. 2. Бахтин М. М. Проблема речевых жанров [Текст] / М. М. Бахтин // Собрание сочинений: [в 7 т.] – М.: Русские словари, 1996. – Том 5: Работы 1940-х – начала 1960-х годов. – 731 с. 3. Бацевич Ф. С. Лінгвістична генологія: проблеми і перспективи [Текст]: моногр. / Ф. С. Бацевич. – Львів: ПАІС, 2005. – 264 с. 4. Бацевич Ф. С. Словник термінів міжкультурної комунікації / Ф. С. Бацевич. – К.: Довіра, 2007. – 205 с. – (Словники України). – С. 54. 5. Вежицкая А. Семантические примитивы под. ред. Ю. С. Степанова [Текст] / А. Вежицкая // Семиотика. – М.: Радуга, 1983. – С. 225–252. 6. Дементьев В. В. Теория речевых жанров [Текст]: моногр. / В. В. Дементьев. – М.: Знак, 2010. – 600 с. 7. Кравченко Н. К. Интерактивное, жанровое и концептуальное моделирование междунaродно-правового дискурса [Текст]: моногр. / Н. К. Кравченко. – К.: Реферат, 2006. – 320 с. 8. Шаховский В. И. Эмоции: долингвистика, лингвистика, лингвокультурология [Текст]: моногр. / В. И. Шаховский. – М.: Книжный дом ЛИБРОКОМ, 2010. – 128 с. 9. Grice H. P. Logic and conversation / H. P. Grice. – [Электронный ресурс]: Режим доступа: [www.cog.braun.edu/courses/c945/lecture slides](http://www.cog.braun.edu/courses/c945/lecture%20slides). 10. Jones G. M., Ozog A. C. K. Biligualism and National Development / G. M. Jones, A. C. K. Ozog // Special Issues of Journal of Multilingual and Multicultural. – Clevedon: Multilingual Matters, 1993. – № 14. – P. 39–58. 11. Bartminsky J. Projekt i zalozenia oglyne slownika aksiologicznego / J. Barminsky // Język a Kultura, 1989. – Vol. 2. – S. 197–209. 12. Sarnowski M. Przestrzec komunikacji negatywnej w jkzyku polskim i rosyjskim: Kiytnia jako specyficzna sytuacja komunikacji werbalnej [Text] / M. Sarnowski. – Wrociaw: Wydawnictwo Uniwersytetu Wroclawskiego, 1999. – 158 s.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

1. Гоголь Н. В. Как поссорились Иван Иваныч с Иваном Никифоровичем. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.klassika.ru/read.html?proza/gogol/ssoga.txt&page=9>. 2. Нечуй-Левицький І. Кайдашева сім'я. – [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://www.ukrlib.com.ua/books/printthebook.php?id=74&bookid=5&part=5>. 3. Dickens Ch. The Pickwick Papers. – Penguin Books, 1994.

Сліпецька Віра Дмитрівна – кандидат філологічних наук, доцент, заступник директора Інституту іноземних мов, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, Інститут іноземних мов.

E-mail: vslipetska@ukr.net

tel: +380962123277

<http://orcid.org/0000-0002-2569-0197>

Slipetska Vira Dmytrivna – Candidate of Philology, Associate Professor, Deputy Director, Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University, Institute of Foreign Languages.